

om der er sundhedsfagligt grundlag for at udvide ordningen til at omfatte endnu flere stofmisbrugere.

I regeringen har vi stor tiltro til, at de forskellige initiativer tilsammen vil nedbringe antallet af narkotikadødsfald og i det hele taget begrænse de skader, der er forbundet med at have et stofmisbrug. Oprettelsen af fixerum permanent eller som forsøg må vi derimod afvise.

Først, men ikke i sig selv afgørende, ligger det fast, at oprettelsen af fixerum vil være i strid med FN's narkotikakonventioner. Det har FN's eget narkotikakontrolorgan påpeget gentagne gange og senest i februar i år. Konventionerne forpligter nemlig landene til kun at tillade brug af narkotika til medicinske og videnskabelige formål. Den grundlæggende forpligtelse er helt central for dansk narkotikapolitik, og den hviler på forbuddet mod brug af narkotika til andre formål end netop medicinske og videnskabelige. Det er vigtigt at holde fast i, at vi ikke bare taler om en konventionsretlig formalitet, for bag ved ligger nemlig den realitet, at oprettelsen af fixerum vil være udtryk for en klar legaliseringstendens, og det vil jeg gerne forklare.

Med oprettelsen af fixerum vil man sætte hensynet til skadesbegrænsning over alle andre hensyn, og har man først gjort det, vil det være meget vanskeligt på en holdbar og rationel måde at afvise forslag om nye tiltag, der kan begrænse skaderne endnu mere.

Kl. 15:13

De fleste synes nok, at man skal afvise et efterfølgende forslag om simpelt hen at udlevere heroin i kendt styrke og renhed til stofmisbrugere, der opsøger fixerummene, uden at stille krav om en lægeordination. Men hvordan skal afvisningen begrundes, når det tiltag rent faktisk vil virke skadesbegrænsende i forhold til sundhed, i forhold til kriminalitet og i forhold til prostitution?

Efter oprettelsen af fixerum vil det også være meget vanskeligt med en holdbar og rationel begrundelse at afvise krav om at udvide målgruppen og at slække på adgangskravene, så fixerum kan blive til gavn for endnu flere stofmisbrugere. Jeg vil gerne give et helt konkret eksempel:

I beslutningsforslaget lægges der bl.a. op til, at personalet ikke direkte må hjælpe misbrugere med indtagelse af stoffet. Men hvorfor egentlig det? Det forekommer da uholdbart og irrationelt, at man først opretter et sted, hvor stofmisbrugere i hygiejniske omgivelser og under overvågning af sundhedsfagligt personale kan tage

deres heroin, hvorefter man afviser dem, der er i så ringe en forfatning, at de ikke uden direkte hjælp kan indtage deres stof.

På sidste uges åbne samråd i Socialudvalget bemærkede jeg da også, at en af beslutningsforslagsstillerne selv var inde på, at nogen kunne have behov for hjælp til selve indtagelsen. Et andet eksempel:

Med beslutningsforslaget lægges der op til, at det skal være et adgangskrav, at stofmisbrugere lader sig registrere. Men hvorfor nu egentlig det? Det forekommer da også her uholdbart og irrationelt først at oprette et fixerum og dermed sætte hensynet til skadesbegrænsningen foran alle andre hensyn for derefter at afvise de stofmisbrugere, der ønsker anonymitet i forbindelse med brugen af et fixerum. Skal de virkelig henvises til at indtage deres stof i baggårde og kælderhalse?

Noget helt andet er, hvordan politiet rent praktisk skal forvalte lovgivningen, hvorefter besiddelse af euforiserende stoffer er forbudt, men alligevel accepteres i fixerummet som en art fristed. For hvordan skal fristedet afgrænses? Hvis besiddelse af heroin accepteres i et fixerum, skal man så også acceptere besiddelse af heroin umiddelbart ude foran døren, eller når stofmisbrugeren er på vej ind i fixerummet? Og hvad så lidt længere væk, 100 m væk, 200 m væk, 300 m væk, i samme kvarter, i nabokvarteret, på Vesterport Station eller på vej til fixerummet på en station længere ude i byen? Hvor skal grænsen gå for at klare frisag ved over for politiet at hævde, at man er på vej til fixerummet?

Trods regeringens gentagne opfordringer har fortalere for fixerum endnu ikke givet rationelle og holdbare begrundelser og svar. Det bekræfter, at oprettelse af fixerum er udtryk for en klar legaliseringstendens.

Regeringen er helt på det rene med, at fortalere for fixerum har de allerbedste intentioner og slet, slet ikke kan slås i hartkorn med tilhængere af en egentlig legalisering, men der er ikke skygge af tvivl om, at legaliseringstilhængerne vil se oprettelsen af et fixerum som en kæmpe landvinding.

Nogle vil så sige, at vi allerede er trådt ud på en glidebane mod legalisering med de eksisterende skadesbegrænsende tiltag, og det kan man måske nok sige der er noget om. Sandt er det i hvert fald, at de eksisterende tiltag i forhold til en kompromisløs kamp mod narkotika godt kan virke paradoksale med bl.a. udlevering af rene sprøjter og kanyler. Ordination af metadon